

U.2022.1097

V.L.D. 14. januar 2022 i anke 7. afd. BS-20416/2021-VLR

Uheld i forbindelse med bilpassagers lukning af bildør i hovedet på en anden passager, der var på vej ud af bilen, ikke omfattet af det objektive ansvar efter færdselslovens § 101, stk. 1.

Sagsnummer: BS-20416/2021-VLR

Domstol: V

Sagsnummer: BS-20416/2021-VLR

Afgørelsesdato: 2022-01-14

4-5 unge piger kørte i marts 2017 i en mindre bil uden bagdøre ind på en tankstation for at købe bl.a. drikkevarer. Føreren af bilen og forsædepassageren steg ud, og forsædet i højre side blev slået ned, så bagsædepassagererne kunne komme ud. En bagsædepassager, O, havde fået det indtryk, at den pige, der havde siddet bag bilens fører længst til venstre på bagsædet, S, ville blive i bilen. Da O var steget ud af bilen, lukkede hun derfor døren i med det resultat, at S, der var på vej ud af bilen, blev ramt i hovedet af bildøren. S havde haft en hjernerystelse i september 2016, og hun fik igen ondt i hovedet. Bilens ansvarsforsikringselskab, P, afviste at dække skaden med henvisning til, at skaden ikke var dækket af bilens ansvarsforsikring, jf. [færdselslovens § 101](#). O's ansvarsforsikringselskab afviste også at dække skaden, idet dette forsikringselskab mente, at der var tale om en skade omfattet af [færdselslovens § 101](#). S anlagde sag mod P og O med påstand om over for P, at P skulle anerkende erstatningspligten for S' tilskadekomst den 11. marts 2017. O blev frifundet i byretten, idet byretten efter forklaringerne fandt, at O ikke havde handlet uagtsomt. P blev også frifundet, da byretten fandt, at skaden på S ikke var forvoldt ved et færdselsuheld

1098

omfattet af [færdselslovens § 101, stk. 1](#), da S' udstigning af bilen ikke var et kørselsmæssigt usædvanligt forhold, jf. [U 2011.760H](#). S ankede dommen for så vidt angik frifindelsen af P. Landsretten stadfæstede dommen, idet landsretten tiltrådte, at S ikke havde godtgjort, at uheldet var sket under omstændigheder, der kunne karakteriseres som kørselsmæssigt usædvanligt, hvorfor skaden ikke kunne anses forvoldt ved et færdselsuheld omfattet af [færdselslovens § 101, stk. 1](#).

(Chris Olesen, Karen Foldager og Eva Staal). S (adv. Anni Nørgaard Clausen, Aarhus) mod Forsikringselskabet Privatsikring A/S (adv. Martin Laursen, kbh.)

Retten i Aarhus' dom 3. maj 2021, BS-26219/2019-ARH

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 13. juni 2019, drejer sig om, hvorvidt de sagsøgte, Privatsikring A/S og O, er erstatningspligtige for de skader, som sagsøger, S, pådrog sig ved et uheld den 11. marts 2017.

S har i forhold til Privatsikring A/S nedlagt påstand om, at Privatsikring A/S tilpligtes at anerkende erstatningspligten for S' tilskadekomst den 11. marts 2017.

S har forhold til O nedlagt påstand om, at O tilpligtes at anerkende erstatningspligten for S' tilskadekomst den 11. marts 2017.

Privatssikring A/S har nedlagt påstand om frifindelse.

O har nedlagt påstand om frifindelse.

O har i forhold til Privatsikring A/S nedlagt påstand om friholdelse.

Privatsikring A/S har nedlagt påstand om frifindelse for den nedlagte friholdespåstand.

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af udskrift af lægejournalen, at S' mor, efter uheldet den 11. marts 2017, kontaktede Rosenholm Lægehus telefonisk den 13. marts 2017 og her blev orienteret om hjernerystelse og om, at tiden skulle ses an. Hun blev efterfølgende henvist til neurolog, og af journaltilførsel af 16. august 2017 fra neurolog Jonas Kraft fremgår blandt andet:

»...

PROBLEMSTILLING

Hjernerystelse med efter hovedtraume 13. september 2016. Betydelig fremgang i klinikken i da hun var her i januar 2017.

SIDEN SIDST

Fornyet hovedtraume 11. marts 2016.

Slår hovedet ind i en bildør. Med det samme smerter i hovedet.

Symptomer i form af smerter særligt i højre side af hovedet.

Spændinger i nakke og ryg.

Centralt er problemer med at håndtere mange indtryk, uro og larm.

Dette medfører hovedpine.

Den oprindelige plan med at starte på gymnasiet nu er sat på pause.

...

KONKLUSION

Hjernerystelse dels 13. september 2016 og fornyet hovedtraume 11. marts 2017.

Hun har tidligere haft rigtig god effekt af akupunktur og anbefales at genoptage dette.

Der er spændinger lokaliseret, occipitalt, cervikalt og i hele ryggens udstrækning særligt i højre side.

Man skal fokusere på dette.

Der er også en psykologisk komponent. Bekymring for hovedpinen og følger til hjernerystelsen.

Hun bliver bekymret og får ondt i hovedet. Synes symptomerne er anderledes end første gang.

...«

Af skærmpoint fra Privatsikring fremgår med datering den 10. august 2017 en skadesbeskrivelse fra V, der var ejer af bilen, hvoraf fremgår:

»...

Beskrivelse

TALT MED FT V. HUN VAR FØRER AF BILEN, SKULLE KØRE BARNEBARN OG 2 VENINDER HJEM. 1 VENINDE STIGER UD, DEN ANDEN PASSAGER SIGER, AT HUN IKKE SKAL UD, MEN SKIFTER MENING. DERVED FÅR HUN BILDØREN I HOVEDET. FT HØRER, PASSAGEREN ØMME SIG, MEN LIGGER IKKE MERE I DET. SENERE BLIVER HUN KONTAKTET AF SKL'S MOR, DER OPLYSER HJERNERYSTELSE.

FT MENER EJ HENDES FORSIKRING - OPLYST AT VI VIL VURDERE, MEN AT IND- OG Udstigning ER MEDDÆKKET.

...«

Den 19. september 2017 meddelte Privatsikring A/S til S at skaden ikke var dækket af bilens ansvarsforsikring. Af afslaget fremgår blandt andet:

»...

Der er tale om motoransvar, hvis færdselslovens regler finder anvendelse.

Færdselsloven finder anvendelse, hvis et motordrevet køretøj volder skade ved færdselsuheld, eksplosion eller brand.

Herudover finder færdselsloven anvendelse, hvis et motordrevet køretøj volder skade på en anden måde end ved færdselsuheld, eksplosion eller brand.

I dette tilfælde er det ikke køretøjet, som volder skade, men derimod den anden passager.

Vi finder således ikke, at færdselslovens regler finder anvendelse i denne sag og der er derfor ikke tale om motoransvar.

...«

Den 26. september 2017 skrev M til Alm. Brand A/S, der er privatansvarsforsikrer for O, med en beskrivelse af hændelsen. Heraf fremgår blandt andet:

»...

Min datter O kørte den 11/3 2017 i bil med nogle andre piger. Føreren af bilen var en tredje pige (C).

De holder hernede foran min lejede lejlighed i ....

Min datter skal op og hente noget ganske kort, så bilen står i tomgang.

Min datter spørger skadeslidte om hun vil med op og hun siger NEJ.

Min datter lukker derefter døren.

Skadeslidte er på samme tid alligevel på vej ud og får bildøren i hovedet.

Den skadeslidte oplever det voldsomt og bliver bange da hun netop var blevet frist efter en tidligere hjernerystelse.

Hun bliver ved min til hendes mor henter hende.

...«

Alm. Brand A/S skrev den 13. november 2017 til Privatsikring A/S med anmodning om nærmere stillingtagen til, hvorfor skaden ikke blev anset for omfattet af bilens ansvarsforsikring. Det fremgår herom blandt andet:

»...

Vi beder dig venligst oplyse, hvorfor du ikke mener, at skaden sker som følge af, at bilen er i brug som trafikmiddel.

Vi er blevet oplyst, at vores kunde var passager i bilen. De kørte hjem til vores kunde, og hun skulle op og hente nogen ganske kort, så bilen stod i tomgang. En anden person var chauffør. Da vores kunde i forbindelse med udstigningen lukkede bildøren, fik skadelidte den i hovedet.

Skade forvoldt ved åbning af bildør, når uheldet sker i umiddelbar tilknytning til udstigning af bil efter endt kørsel er omfattet af FL § 101. Der er flere ankenævnskendelse herom.

Vi fastholder derfor, at da uheldet er sket ved afsætning af en passager og i tilknytning til åbning og/eller lukning af døren, og i den tilfælde, var motoren ikke slukket, er der tale om FL § 101.

...«

Privatsikring A/S meddelte herefter den 30. november 2017 til S, at der ikke ved det fremkomne var tilvejebragt afgørende nye oplysninger, hvorfor vurderingen, der lå til grund for afslaget på dækning den 19. september 2017, blev fastholdt.

Den 11. maj 2018 sendte B lægejournal og en kendelse fra Ankenævnet for Forsikring til Privatsikring A/S med henblik på opgørelsen af skaden, som hun gjorde gældende bilens ansvarsforsikring var ansvarlig for. Der blev den 6. juni 2018 kvitteret for modtagelsen med bemærkning om, at sagen var sendt til vurdering i den juridiske afdeling.

Den 19. februar 2020 oplyste V til Privatsikring A/S, at hun ikke, som oprindeligt oplyst, var fører af bilen på uheldstidspunktet, men at det var C.

C oplyste i en mail til Privatsikring A/S den 27. oktober 2020, at hun ikke husker, at L skulle have været med i bilen den 11. marts 2017. Samtidig oplyste hun, at hun var sikker på, at motoren var slukket og nøglen taget ud af tændingslåsen inden de andre steg ud, og således inden uheldet skete.

Forklaringer

Der er afgivet partsforklaring af S og O samt vidneforklaring af C, J, B og M.

S har forklaret, at hun, O, J, L og C den 11. marts 2017 havde været til fest. Hun havde ikke selv drukket alkohol. På et tidspunkt besluttede de alligevel at købe alkohol, og meningen var, at køre til tankstationen for at de andre kunne købe alkohol og hun selv kunne købe en is. De andre i bilen var klassekammerater. Hun sad bag C, der var fører af bilen, og J sad ved siden af C. O sad bag J og L sad i midten. Bilen var en 3-dørs bil, og der var derfor ingen dør ved bagsædet.

På tankstationen holdt de ved en benzinstander. J steg ud og klappede sædet frem. C steg umiddelbart i forbindelse med det ud. Hun blev spurgt, om hun ville med ud, vist nok af C, og hun sagde ja. Hun ville stige ud i samme side som O, og da hun var på vej ud af døren, fik hun den i hovedet, hvorefter hun faldt tilbage. Hun er helt sikker på at hun sagde, at hun ville med ud. De steg alle ud, bortset fra, at hun mener C blev siddende i bilen, og således ikke var ude. Hun fornemmede, at der skete noget meget hurtigt, da hun var på vej ud. Hun var selv på vej over bagsædet, da O var kommet ud. Efter uheldet kom de andre tilbage for at se, hvad der var sket. J kom ovre fra butikken. De gik herefter ind for at købe ind, og kom derefter tilbage. Hun selv begyndte at skrike, fordi det gjorde ondt og fordi hun var chokeret.

De kørte umiddelbart efter hen til O's mor, hvor hun blev fulgt op. De andre kørte videre mens hun blev liggende, og O's mor ringede efter hendes egen mor.

Forespurgt af advokat Martin Laursen forklarede hun, at det nok ikke var meningen, at C skulle med ind i butikken. Hun husker, at motoren stadig var i gang, da de steg ud.

Slaget fra døren medførte kraftige smerter, ligesom følgerne har været svære. Efter hendes opfattelse er det et færdselsuheld, uden hun kan begrunde det nærmere.

1100

Forespurgt af advokat Niels Hjortnæs forklarede hun, at hun er sikker på, at L var med i bilen, ligesom hun er sikker på, at hun tilkendegav, at hun ville med ud på tankstationen. Hun kan derfor ikke svare på, hvorfor O smækkede døren. Det er heller ikke noget, hun efterfølgende har spurgt O om, også fordi det alligevel ikke ville ændre noget. Hun opfattede det som et uheld, og som om O ikke var bevidst om, at hun skulle med ud.

I dag er hun ikke kommet sig helt. Hun har tinitus og blandt andet får hun ekstra tid til eksamen.

O har forklaret, at hun kender S og de to andre fra ..., der er en del af produktionsskolen.

Forinden de kørte til fødselsdagsfesten den 11. marts 2017 hos en anden elev, havde de været hos hende. Mens de var til festen, blev de enige om at køre til tankstationen for at købe alkohol. De var fire, der kørte til tankstationen, og

det var, foruden hende selv, S, C og J. C kørte, da hun er den eneste, der har kørekort. J sad ved siden af, og S sad bag C, mens hun selv sad bag J.

På tankstationen parkerede de ved en stander. De spurgte S om hun ville med ud, og det virkede som om hun ikke ville. Hun tilkendegav, at hun ikke ville, men hvad der blev sagt, husker hun ikke. Hun husker ikke, om det var C, der spurgte.

J og C var allerede ved tankbutikken, da hun selv steg ud, de var vist på vej tilbage til bilen på det tidspunkt. Hun så sig ikke tilbage, da hun smækkede døren, hvilket nok, på grund af at det blæste, var hårdere end normalt. Da S fik døren i hovedet, husker hun ikke, om de andre var på vej tilbage, og om hun selv vendte om og satte sig tilbage i bilen eller var oppe for at købe noget. Hun husker, at S begyndte at græde og sige, hun havde smerter, da hun kom tilbage. De spurgte, om de skulle køre tilbage til hendes mor, hvor S var faldet til ro. Efter hun var blevet lagt ned, kørte de.

Hun husker at S ville have en is, men om der efterfølgende blev købt en is, og af hvem, husker hun ikke, men hun mener, der blev købt en is.

Hun regnede ikke med, at S ville med ud, da hun selv steg ud, og det var grunden til, at hun ikke så sig tilbage. Det var fordi hendes indtryk var, at det var uklart, om S ville med eller ej, hvilket hun tolkede således, at hun ikke skulle med.

Forespurgt af advokat Anni Nørgaard Clausen forklarede hun, at hun og S sad på bagsædet. Hun husker det ikke, men hun mener de talte om, hvem der skulle ind og hvad de skulle have, så det var en samtale mellem dem. Hun kørte med for ikke at være alene til festen. N, der havde fødselsdag, var primært vidnets ven, og der var primært personer fra Odder, og S skulle ikke blive tilbage. S kendte måske A, der var med, men hun ved ikke, om der var andre. Derfor var det naturligt, at de kørte sammen.

Hun husker ikke, om S sagde noget om, at hun ville købe noget, men inden festen talte de om, at de ikke skulle drikke, og derfor kørte de under festen for at hente vodka. S ville holde fast i ikke at drikke alkohol. Hun husker ikke, hvornår S talte om, at hun ville have en is.

Hun registrerede ikke, at S kom efter hende, måske nok fordi det gik hurtigt sammenholdt med, at hun ikke troede S ville med ud. Hændelsen er dog noget sløret. S ville nok den vej fordi dette sæde var slået ned.

Forespurgt af advokat Martin Laursen forklarede hun, at C og J var ved butikken. Hun husker ikke, om bilen holdt i tomgang, men da det var et hurtigt indkøb, kan det nok være tilfældet.

[Resterende forklaringer udeladt]

...

Parternes synspunkter

S har i påstandsdokumentet af 17. februar 2021 til støtte for den nedlagte påstand anført følgende:

»...

Anbringender:

Ad den nedlagte påstand overfor sagsøgte 1

Til støtte for sagsøgers nedlagte anerkendelsespåstand overfor sagsøgte 1 gøres det først og fremmest gældende, at sagsøger blev påført en skade som følge af ulykken den 11. marts 2013.

Den ovenfor omtalte skade blev sagsøger påført i forbindelse med, at bilen standsede ved en tankstation og sagsøger steg ud af bilen umiddelbart herefter. Bilen var således lige stoppet midlertidigt, motoren var i gang med bilens fører stadig sad i bilen.

I forlængelse heraf gøres det gældende, at bilen på ulykkestidspunktet var i brug som trafikmiddel, idet »skaden er sket under midlertidig standsning«, jf. Karnovs noter til [færdselslovens § 101, stk. 1](#). Der henvises til [betænkning nr. 1036/1985](#) side 39, hvoraf det fremgik, at »Ansvaret efter § 101 gælder derimod ikke for skader forvoldt af parkerede køretøjer, medmindre køretøjet netop er standset op« [min fremhævelse].

Det gøres således gældende, at der for objektivt ansvar alene stilles krav om brug af køretøjet som trafikmiddel, og at i forhold til afgrænsningen af, hvornår et køretøj er i brug som trafikmiddel, viser længerevarende retspraksis både før og efter den nuværende formulering/skærpelse af [færdselslovens § 101, stk. 1](#), at køretøjet stadig er i brug som trafikmiddel, såfremt det lige er standset og/eller midlertidigt holder stille.

I den forbindelse gøres det desuden gældende, at der ikke er et krav for anvendelse af [færdselslovens § 101, stk. 1](#) og det heraf følgende objektive ansvar i [færdselslovens § 104, stk. 1](#), at der er sket noget usædvanligt i forhold til selve brugen af bilen. Det bemærkes dog, at ulykken i sig selv er usædvanlig, idet det er sjældent, at en passager får en bildør i hovedet.

På baggrund af ovenstående gøres det dermed gældende, at ulykken er omfattet af anvendelsesområdet

1101

for [færdselslovens § 101, stk. 1](#), og at anvendelsesområdet for bestemmelsen gælder samtlige skader påført passagerer i bilen uanset, hvorvidt ulykken er indtruffet ved sammenstød o.l., eller ved smæk med en bildør som i nærværende sag.

Følgelig gøres det gældende, at ejeren af den bil, hvori skaden indtraf, har objektivt ansvar herfor, jf. [færdselslovens § 101, stk. 1](#).

Da sagsøgte 1 er motoransvarsforsikringsselskab for bilejeren gøres det herefter gældende, at sagsøgte 1 skal anerkende, at sagsøgers skade er omfattet af motoransvarsforsikringen og at sagsøgte 1 som følge heraf bærer erstatningspligten i forhold til sagsøgers skade.

I den forbindelse gøres det desuden gældende, at der er årsagssammenhæng mellem den foretagne handling, som skete i forlængelse af kørslen (smækken med bildøren), og den skade, som sagsøger pådrog sig. Hertil gøres det gældende, at ovennævnte ulykke var både en nødvendig og tilstrækkelig betingelse for sagsøgers skade og efterfølgende gener, ligesom følgerne af skaden i form af sagsøgers gener er påregnelige i forhold til skaden selv.

Ligeledes gøres det gældende, at sagsøger ikke har handlet ved egen skyld, idet hun klart tilkendegav sit ønske om at forlade bilen.

Ad den nedlagte påstand overfor sagsøgte 2

Til støtte for sagsøgers nedlagte anerkendelsespåstand overfor sagsøgte 2 gøres det først og fremmest gældende, at sagsøger blev påført en skade som følge af ulykken den 11. marts 2013.

Den ovenfor omtalte skade blev påført ved, at sagsøgte 2 smækkede en bildør i hovedet på sagsøger. I den forbindelse gøres det gældende, at sagsøgte 2 ved sin handling har udvist culpøs adfærd.

Idet der således foreligger et ansvarsgrundlag i form af culpa, falder ulykken indenfor anvendelsesområdet for de almindelige erstatningsretlige regler.

I forlængelse heraf gøres det gældende, at der foreligger et ansvarsgrundlag, og at sagsøgte 2 selv personligt har anerkendt sit erstatningsansvar.

Endvidere gøres det gældende, at sagsøger er påført et tab som følge af sine gener efter den hjernerystelse, som hun pådrog sig ved ovennævnte ulykke.

I den forbindelse gøres det gældende, at der er årsagssammenhæng mellem den foretagne handling fra sagsøgte 2's side og den skade, som sagsøger pådrog sig. Hertil gøres det gældende, at ovennævnte ulykke var både en nødvendig og tilstrækkelig betingelse for sagsøgers skade og efterfølgende gener, ligesom følgerne af skaden i form af sagsøgers gener er påregnelige i forhold til skaden selv.

Det gøres desuden gældende, at sagsøger ikke har handlet med nogen form for egen skyld, idet sagsøger klart tilkendegav at ville med ud af bilen, ligesom dette endvidere var forventeligt, når de andre piger forlod bilen. Dermed må enhver misforståelse ligge hos sagsøgte 2 alene.

Således gøres det gældende, at samtlige erstatningsretlige betingelser er opfyldt, hvorfor sagsøgte 2 skal anerkende sin erstatningspligt overfor sagsøger.

Parternes ansvar

Det gøres overordnet gældende, at sagsøgte 1 og sagsøgte 2 er solidarisk ansvarlige for skaden og at det overlades til retten at afgøre den indbyrdes fordeling mellem sagsøgte 1 og sagsøgte 2.

Subsidiært gøres det gældende, at en eller begge af de sagsøgte er ansvarlige for skaden.

Mere subsidiært gøres det gældende, at en/begge de sagsøgte er erstatningsansvarlige for en del af skaden.

...«

Privatsikring A/S har i påstandsdokumentet af 17. februar 2021 til støtte for den nedlagte påstand anført følgende:

»...

ANBRINGENDER

Hændelsen:

Sagsøger blev den 11. marts 2017 ramt i hovedet af en bildør. Der er ikke enighed blandt sagens parter om alle detaljer i hændelsesforløbet.

Sagsøgte 1 gør gældende, at C den 11. marts 2017 var ude at køre med sine 3 veninder J, O og S (sagsøger). C var fører af bilen, J sad på passagersædet og S og O sad på bagsædet. S sag bag C, og O sad bag J.

De kørte i C's mormors bil, som var en tredørsbil.

De 4 veninder var sammen til en 3x18 års fødselsdagsfest i Odder. S drak ikke alkohol, da hun var kørende. De andre 3 drak heller ikke - eller kun lidt - da de ikke havde alkohol med.

Omkring kl. 23 ændrede de planen til, at de alligevel ville drikke alkohol. De ville så lade bilen stå og overnatte ved O, som boede i Odder ved sin mor. De kørte derfor til en tankstation for at købe alkohol. De sad placeret i bilen som angivet ovenfor.

De kørte til en tankstation i nærheden, hvor C parkerede bilen. Hun slukkede motoren og tog nøglen ud af tændingen og spurgte, om nogen blev i bilen, eller om alle skulle med ind på tanken. J og O svarede ja, mens S ikke svarede, da hun sad med sin mobiltelefon.

C steg ud ad førerdøren og lukkede den efter sig. J steg ud ad passagerdøren. O vippede passagersædet frem og steg også ud ad passagerdøren. Hun lod passagersædet stå lænet frem. De gik ud fra, at S ville blive i bilen. O lukkede bildøren efter sig, men ramte S i hovedet med døren, da hun alligevel ville med og netop var på vej ud af bilen.

Efterfølgende blev der købt en is på tanken, som S kunne holde mod bulen på hovedet, O var meget påvirket af hendes handling og foreslog, at de kunne køre

1102

hjem til hendes mor, M. De kørte herefter til O's mor. O fulgte S op til sin mor, hvor der blev ringet efter S' forældre.

Samlet gør sagsøgte 1 gældende, at ulykken skete, da bilen holdt parkeret på en tankstations område. Bilens motor var slukket, nøglen var taget ud af tændingen, og C, der var fører af bilen, var stået ud af denne og havde lukket døren efter sig, da O ramte S i hovedet med passagerdøren.

Objektivt ansvar efter færdselslovens § 101, stk. 1:

Færdselslovens § 101, stk. 1 angiver:

»Den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, skal erstatte skader, som køretøjet volder ved færdselsuheld eller ved eksplosion eller brand, der hidrører fra brændstofanlæg i køretøjet.«

Det objektive ansvar gælder med andre ord kun, hvis der er tale om et »færdselsuheld« i lovens forstand, og dette kræver efter praksis bl.a., at det motordrevne køretøj i uheldsøjeblikket var i brug som trafikmiddel, jf. U2004.1472H og U2016.2345H, og dernæst at skaden skete ved et forhold, der kan karakteriseres som »kørselsmæssigt usædvanligt«, jf. U2011.760H.

Hvis begge betingelser ikke er opfyldte, falder den opståede skade uden for det objektive ansvars område. Der kan så være et ansvar støttet på dansk rets almindelige erstatningsansvar.

Baggrunden for det objektive ansvar i færdselslovens § 101, stk. 1 er, at biler har uundgåelige farlige egenskaber, hvorfor der lovmæssigt er pålagt ansvarsforsikring for de skader, der er en følge af disse farlige egenskaber. Det er vigtigt at have denne baggrund for øje, når der skal tages stilling til, om en given skade er omfattet af det objektive ansvar eller ej.

Det er klart, at ikke alle skader, der overgår passagerer i et motorkøretøj, er omfattet af det objektive ansvar, og der skal være en klar sammenhæng mellem bilens farlige egenskaber og skadens opståen, for at det objektive ansvar

finder anvendelse. Lars Sandager udtrykte det i [U2012B.342](#) på den måde, at »i det tilfælde, hvor det er mere, eller mindre tilfældigt, at passagerens skade rammer denne mens passageren opholder sig i køretøjet, og hvor det ikke er de særlige farlige egenskaber ved motorkøretøjet, der relevant har forøget risikoen for den indtrådte skade, er der ikke et behov for at sikre skadelidte gennem et objektive ansvar«.

Trafikmiddel

Et parkeret motorkøretøj er som udgangspunkt ikke i brug som trafikmiddel, hvorfor en skade forvoldt af dette ikke er omfattet af det objektive ansvar.

I [FED2001.2212 V](#) væltede en cyklist, da en renovationsarbejder havde standset renovationsvognen, steg ud og gik ind på cykelstien lige foran cyklisten. Landsretten nåede frem til, at uheldet på baggrund af den holdende renovationsvogn ikke var sket ved dennes brug som motorkøretøj, hvorfor skaden ikke var omfattet af det objektive ansvar.

Tilsvarende resultater er Højesteret kommet frem til i [U2004.1472H](#), hvor en standset lastvogn med slukket motor ikke var i brug som motorkøretøj, selv om føreren var i færd med at læsse af på skadestidspunktet, og i [U2016.2345H](#), hvor en bilist påkørte en parkeret bil i vejsiden, som netop var blevet parkeret for at fører en ville hjælpe til ved et forudgående færdselsuheld.

I denne sag havde S parkeret bilen, havde slukket motoren og trukket nøglen ud. Hun steg der efter ud af bilen, for at gå med de andre ind på tanken. I ulykkesøjeblikket var der dermed tale om en parkeret og slukket bil uden fører på førersædet.

På den baggrund gøres det gældende, at bilen ikke var i brug som trafikmiddel eller motorkøretøj i ulykkesøjeblikket, hvorfor ulykken allerede af den grund ikke er omfattet af det objektive ansvar i [færdselsloven § 101, stk. 1](#).

Praksis viser, at det i den forbindelse ikke gør nogen forskel, at der ikke gik særlig lang tid, fra S parkerede bilen og slukkede motoren, til skaden indtraf.

Kørselsmæssigt usædvanlig

Det gøres gældende, at hændelsen i nærværende sag, skal betegnes som en »klemskade«, da S fik sit hoved i klemme i bildøren og dermed pådrog sig en personskade.

Det er sagsøgte 1's opfattelse, at en bildør ikke er en af de »særlige farlige egenskaber« ved et motorkøretøj, der begrundet det objektive ansvar. Denne skade kunne lige så godt være sket ved en hvilken som helst anden dør, og den tilfældighed, at det skete med en bildør, skal ikke bevirke, at skaden er omfattet af det objektive ansvar. Der er ganske enkelt ikke noget behov for at sikre en skadelidte gennem et objektive ansvar for denne type tilskadekomster.

Det gøres gældende, at en skade ikke kan karakteriseres som et færdselsuheld omfattet af [færdselslovens § 101, stk. 1](#), i de tilfælde hvor en skadelidt på grund af en medpassagers handlinger, får klemt en legemsdel i bildøren, uden at det skyldes særlige forhold ved motorkøretøjet eller dets kørsel.

Videre gøres det gældende, at der med Højesterets dom [U.2011.760H](#) kan stilles krav om, at der skal foreligge forhold, der kan karakteriseres som »kørselsmæssigt usædvanligt«, før der kan blive tale om et færdselsuheld i [færdselslovens](#) forstand, hvilket også er i overensstemmelse med en ordlydsfortolkning af bestemmelsen i [færdselslovens § 101, stk. 1](#).

I ovennævnte sag fra Højesteret, var en kvindes fald i en bybus, da den på normal vis satte i gang med kørslen, ikke at anse for at være et færdselsuheld, da der ikke var sket noget kørselsmæssigt usædvanligt.

færdselslovens forstand, og således som sidstnævnte begreb må defineres efter retspraksis.

Sagsøgers uheld skete ikke på grund af påkørsel, sammenstød eller væltning, men skyldes det forhold, at O smækkede døren ind i sagsøgers hoved. Dette har ingen relation til bilens brug som motorkøretøj, ligesom det heller ikke har nogen relation til den øvrige færdsel forbundet med kørslen.

På den baggrund har sagsøger ikke løftet bevisbyrden for, at skaden skete i forbindelse med noget kørselsmæssigt usædvanligt.

Bestemmelsen om objektivt ansvar i færdselslovens § 101, stk. 1, er en undtagelse til den almindelige erstatningsretlige hovedregel om culpaansvar, hvorfor man skal være tilbageholdende med en udvidende fortolkning af bestemmelsen.

I nærværende sag er det samtidig en medpassager, der forvolder skaden efter udstigning. Der er i nærværende sag derfor grundlag for at anlægge en mere lempelig vurdering af, hvorvidt hændelsen er omfattet af færdselslovens § 101, stk. 1, når føreren er uden skyld i skaden.

Samlet set gøres det gældende, at sagsøger ikke har løftet sin bevisbyrde for, at ulykken skete mens bilen var i brug som trafikmiddel på en måde som kan karakteriseres som et færdselsuheld. Derfor skal sagsøgte 1 frifindes.

Almindeligt ansvar

Ulykken må efter sagsøgte 1's opfattelse betragtes som et hændeligt uheld, eller en ulykke forårsaget af O's manglende agtpågivenhed. Begge dele falder dog uden for den hos sagsøgte 1 tegnede lovpligtige ansvarsforsikring på bilen, hvorfor sagsøgte 1 i begge disse scenarier skal frifindes.

...«

O har påstandsdokumentet af 17. februar 2021 til støtte for den nedlagte påstand anført følgende:

»...

ANBRINGENDER:

Problemstillingen i forholdet mellem sagsøger og sagsøgte 2 er, hvorvidt sagsøgte 2 har handlet ansvarspådragende i forbindelse med udstigning af bilen og efterfølgende lukning af døren, hvorved sagsøger blev ramt i hovedet af døren.

Problemstillingen i forholdet mellem sagsøgte 1 og sagsøgte 2 er, hvorvidt sagsøgte 1 er erstatningsansvarlig i medfør af Færdselslovens § 101, stk. 1, jf. § 108 for den indtrådte skade på sagsøger, og hvorvidt et evt. erstatningsansvar efter Færdselslovens § 101 endeligt skal dække et evt. erstatningskrav forud for et evt. privatretligt erstatningsansvar efter dansk rets almindelige culparegel, jf. erstatningsansvarslovens § 25.

For så vidt angår sagsøgers påstand om, at sagsøgte 2 er erstatningsansvarlig for den indtrådte skade, gøres det til støtte for den nedlagte frifindelsespåstand gældende,

at erstatningsansvaret skal vurderes efter dansk rets almindelige culparegel,

at sagsøger har bevisbyrden for, at sagsøgte 2 har handlet ansvarspådragende i forbindelse med tilskadekomsten,

at det bestrides, at sagsøger har løftet denne bevisbyrde, i hvilken forbindelse det gøres gældende, at tilskadekomsten skete, da sagsøger sammen med sagsøgte 2 og vidnerne J og C - med sidstnævnte som chauffør - standsede på Q8 tanken i Odder for at handle. Sagsøger og sagsøgte 2 sad på bagsædet, og sagsøgte 2 steg ud af bilen, som alene har 3 døre, i passagersiden. I den forbindelse spurgte hun sagsøger, om hun skulle med ud af bilen, hvilket sagsøger ikke ville, hvorefter sagsøgte 2 lukkede døren. Imidlertid havde sagsøger ombestemt sig, og da hun var på vej ud af bilen, lukkede sagsøgte 2, der ikke var bekendt med, at sagsøger havde ombestemt sig, døren bag sig, hvorved sagsøger fik døren i hovedet,

at dette hændelsesforløb - der vil blive redegjort for af sagsøgte 2 og vidne J under hovedforhandlingen - stemmer også overens med redegørelsen i bilag 3 og i sin substans den forklaring som vidnet C er fremkommet med i Processkrift A fra sagsøgte 1 den 28. oktober 2020,

at det i øvrigt må have formodning i mod sig, at sagsøgte 2 ville lukke døren efter sig med risiko for at ramme sagsøger i hovedet, hvis hun vidste eller anså det som en mulighed, at sagsøger ville stige ud af bilen,

at det følgelig må betragtes som et hændeligt uheld, at sagsøger fik døren i hovedet, som imidlertid ikke kan tilregnes sagsøgte 2 som uagtsomt, og

at sagsøgte derfor bør frifindes.

For så vidt angår den nedlagte friholdelsespåstand overfor sagsøgte 1 gøres det gældende, at sagsøgte 2 er enig med sagsøger i, at skaden på sagsøger er omfattet af motoransvarsforsikringens objektive ansvar, jf. Færdselslovens § 101, stk. 1.

Det gøres til støtte herfor gældende,

at skader som følge af åbning af en bildør, efter at bilen er bragt til standsning uanset om motoren er i gang eller ej - ifølge righoldig praksis anses for omfattet af det objektive ansvar, jf. Færdselslovens § 101, stk. 1,

at Færdselslovens § 101, stk. 1, almindeligvis også omfatter skader på passager,

at der følgelig ikke er noget grundlag for at behandle en situation, hvor en passager kommer til skade som følge af lukning af en bildør anderledes i relation til færdselslovens § 101, stk. 1 end skader på personer ved åbning af en bildør og ved skader på passagerer i andre situationer, idet det afgørende er, at det er bilens dør, som forvolder skade, og at skaden opstår i forbindelse

1104

med udstigning af et motorkøretøj på færdselslovens område,

at U 2011.760 H og den deri beskrevne betingelse om noget »*kørselsmæssigt usædvanligt*« ikke ses at have relevans i nærværende sag, hvor der foreligger en righoldig praksis som netop anerkender skader forvoldt af bildøren ved åbning af denne, og hvor der ikke er grundlag for at behandle skader ved lukning af døren anderledes.

Det gøres dernæst gældende til støtte for friholdelsespåstanden gældende,

at fordelingen af erstatningsbyrden mellem flere ansvarlige skadevoldere sker efter erstatningsansvarslovens § 25,

at der ved fordelingen af erstatningsbyrden henses til, om den erstatningsansvarlige er dækket af en ansvarsforsikring,

at sagsøgte 1 i nærværende sag er dækket/omfattet af en lovpligtig ansvarsforsikring, hvor erstatningsansvaret, hviler på et objektivt grundlag, jf. Færdselslovens § 101, stk. 1,

at sagsøgte 2's erstatningsansvar er dækket af en frivillig ansvarsforsikring, hvor ansvarsnormerne er culpa,

at Højesteret ved dommen refereret i U 1999.83 H har slået fast, at erstatningsbyrden endeligt skal bæres af den lovpligtige motoransvarsforsikring, jf. Færdselslovens § 101, stk. 1, og erstatningsansvarslovens § 25 i et tilfælde, som det foreliggende, hvor samme skade er dækket af såvel en lovpligtig motoransvarsforsikring, jf. Færdselslovens § 101, stk. 1, og en frivillig ansvarsforsikring, hvor ansvarsgrundlaget er culpa, og

at sagsøgte 1 følgelig i det indbyrdes forhold mellem sagsøgte 1 og sagsøgte 2 skal friholde sagsøgte 2.

...«

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Om uheldet den 11. marts 2017 lægges til grund, at det skete i forbindelse med, at C, J, O og S sammen forlod en fest for at hente alkohol på en tankstation i Odder. Det lægges endvidere efter de afgivne forklaringer til grund, at C var fører af bilen, der var en 3-dørs bil. De øvrige i bilen var placeret således, at J sad på det forreste passagersæde, S på bagsædet bag C og O på bagsædet bag J.

På tankstationen lægges det efter de afgivne forklaringer til grund, at bilen blev standset ved en stander, og der blev spurgt, hvem der ville med ind i butikken. Det lægges efter C's forklaring, der til dels understøttes af S og J's forklaringer, at det var hende, der i forbindelse med, at bilen blev standset ved standeren, spurgte. S har forklaret, at hun tilkendegav, at hun ville med ind i butikken, en forklaring, der ikke understøttes af de i øvrigt afgivne forklaringer. Det lægges efter de i øvrigt afgivne forklaringer til grund, at S i hvert fald ikke tilkendegav, at hun ville med ud. Efter at være holdt ved standeren, steg C og J ud af bilen. Det lægges efter C's forklaring til grund, at hun i den forbindelse stoppede motoren og tog nøglen ud af tændingslåsen. Herefter steg O, efter forsædet var skubbet frem, ud ad højre dør fra sin placering bag dette sæde. I forbindelse med udstigningen lægges til grund, at det på tværs af bagsædet, for at følge efter O der var kommet ud og, idet S var på vej ud af bilen, lukkede døren efter sig således, at S blev ramt af døren i hovedet og pådrog sig en hjernerystelse.

Forudsætningen for, at en skade på en passager kan betegnes som værende forvoldt ved færdselsuheld, og dermed omfattet af færdselslovens § 101, stk. 1, er, at skaden er forvoldt ved kørselsuheld, såsom sammenstød eller påkørsel. Hvorvidt der foreligger et kørselsuheld i færdselslovens forstand forudsættes, efter Højesterets dom af 3. december 2010, refereret i U.2011.760H, at forholdet skal være kørselsmæssigt usædvanligt.

S' skade opstod i forbindelse med at hun ville forlade bilen, som hun og de tre andre var kommet til tankstationen i, og således i umiddelbar forbindelse med kørslen, hvorfor bilen på dette tidspunkt fortsat var i brug som trafikmiddel. Det er imidlertid ikke under sagen godtgjort, at uheldet ved udstigningen af bilen er indtrådt under omstændigheder, der kan karakteriseres som kørselsmæssigt usædvanlige, således at det kan anses som forvoldt ved færdselsuheld omfattet af færdselslovens § 101, stk. 1.

Af de grunde tages Privatsikring A/S påstand om frifindelse til følge.

Ved bedømmelsen af, om O har handlet uagtsomt i forbindelse med at hun, efter at være steget ud af bilens højre side, lukkede døren, lægges, som ovenfor anført, til grund, at S ikke tilkendegav, om hun ville med ind i butikken på tankstationen. Det har på den baggrund ikke været påregneligt, at hun bevægende sig fra sin plads bag førersædet for at stige ud i samme side som O. Herefter har O ikke, uanset hun ikke forinden hun lukkede døren så sig tilbage, handlet uagtsomt i forbindelse med, at hun lukkede døren efter sig. O's forklaring om, at døren på grund af vinden nok blev lukket kraftigere end den ellers ville være blevet, kan ikke i sig selv føre til et andet resultat.

På den baggrund tages O's påstand om frifindelse til følge.

...

Vestre Landsrets dom

Retten i Aarhus har den 3. maj 2021 afsagt dom i 1. instans (...).

1105

Påstand

Appellanten, S, har gentaget sin påstand for byretten om, at Forsikringsselskabet Privatsikring A/S skal anerkende erstatningspligten for S' tilskadekomst den 11. marts 2017.

Indstævnte, Forsikringsselskabet Privatsikring A/S, har påstået dommen stadfæstet.

Forklaringer

S har afgivet supplerende forklaring.

S har forklaret, at hun mener, at O sad midt på bagsædet. L sad ved siden af O på O's højre side. C var på vej ud, da hun selv var på vej ud. C nåede faktisk aldrig at slukke bilens motor, og hun er helt sikker på, at motoren ikke var slukket, da uheldet skete. Hun skrev hændelsesforløbet ned umiddelbart efter sammen med sin mor, og hun skrev da, at motoren ikke var slukket. Hun ved ikke, om det var meningen, at bilens motor skulle køre i tomgang, mens de handlede. Hun skulle selv ind i kiosken for at købe en is. J var den første, der var ude af bilen. O steg derefter ud, og hun fulgte efter. Det virkede som om, at C også var på vej ud, men lige ville blive, mens hun og de andre var inde i kiosken

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det lægges til grund, at S den 11. marts 2017 kom til skade, da hun som passager i den bil, som Forsikringsselskabet Privatsikring A/S har tegnet ansvarsforsikring for, på en tankstation var på vej ud af bilen og blev ramt af bilens højre dør, idet en anden passager i det samme lukkede døren i.

Det fremgår af ordlyden af [færdselslovens § 101, stk. 1](#), at det objektive ansvar efter bestemmelsen forudsætter, at skaden er sket ved et færdselsuheld, og det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at man herved har videreført den hidtidige afgrænsning »skader forvoldt ved påkørsel, sammenstød, væltning eller andre lignende kørselsuheld.«

Som anført i Højesterets dom refereret i UfR.2011.760H følger det heraf, at der skal foreligge et forhold, der må karakteriseres som kørselsmæssigt usædvanligt, for at der kan være tale om et færdselsuheld i bestemmelsens forstand.

Det tiltrædes herefter, at S ikke har godtgjort, at uheldet skete under omstændigheder, der kan karakteriseres som kørselsmæssigt usædvanligt, hvorfor skaden ikke kan anses forvoldt ved et færdselsuheld omfattet af færdselslovens § 101, stk. 1.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald skal S i sagsomkostninger for landsretten betale 25.000 kr. til Forsikringsselskabet Privatsikring A/S til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til hovedforhandlingens varighed.

...

U.2016.2345

H.D. 1. april 2016 i sag 144/2015 (2. afd.)

Sidetæl: 2345

Ikke objektivt ansvar for trafikskader, da parkeret bil ikke var i brug som trafikmiddel i påkørselsøjeblikket. Føreren af den parkerede bil havde ikke handlet ansvarspådragende.

B parkerede sin bil i vejsiden til en landevej med højre hjulpar i rabatten og venstre hjulpar på asfalten for at yde førstehjælp til en tilskadekommen person ved et forudgående trafikuheld. B aktiverede bilens havariblink, men opsatte ikke en advarselstrekant. Mens B bistod den tilskadekomne, blev hendes bil påkørt af en bil ført af A, der ved uheldet pådrog sig personskade. A anlagde erstatningssag mod ansvarsforsikringsselskabet, F, for B's bil. Under sagen opstod der spørgsmål om, hvorvidt B's bil i påkørselsøjeblikket havde været i brug som trafikmiddel. Byretten gav A medhold, hvorimod landsretten, der lagde til grund, at B's parkering ikke skyldtes forhold ved B's bil, fandt, at B's bil ikke havde været i brug som trafikmiddel. Skaden var dermed ikke omfattet af det objektive ansvar efter færdselslovens § 101, stk. 1. Landsretten fandt heller ikke, at B havde handlet ansvarspådragende efter dansk rets almindelige erstatningsregler, jf. lovens § 102, og frifandt herefter F. Højesteret tiltrådte, at B's bil ikke var i brug som trafikmiddel, og at F derfor ikke hæftede på objektivt grundlag.^[Note 1] Med den bemærkning, at den øvrige trafik let kunne passere uden at trække over markeringen på vejmidten, tiltrådte Højesteret, at det ikke var godtgjort, at B havde handlet ansvarspådragende i forbindelse med parkeringen, herunder ved ikke at afmærke med en advarselstrekant. Højesteret stadfæstede derfor landsrettens dom.

3F Fagligt Fælles Forbund som mandatar for A (adv. Henrik Juel Halberg, Kbh.) mod Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s (adv. Lars Bo Nilsson, Aarhus).

Byretten

Retten i Koldings dom 23. september 2013, BS 9-559/2012

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 20. marts 2012 og drejer sig primært om, hvorvidt en bil var i brug som trafikmiddel i en situation, hvor den var henstillet i rabatten, fordi føreren ydede hjælp i anledning af et trafikuheld.

A har påstået Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s dømt til at betale 198.449,05 kr. med procesrente af 102.680,77 kr. fra sagens anlæg og af 95.768,28 kr. fra den 24. august 2012.

Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s har påstået frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb.

Oplysningerne i sagen

Af en anmeldelsesrapport af 23. april 2010 fra Sydøstjyllands Politi fremgår, at A som fører af en varebil påkørte en personbil tilhørende forsikringsselskabets forsikringstager, B. Bilen holdt i vejsiden med havariblinket tændt, fordi B var stoppet for at hjælpe ved et andet færdselsuheld.

B har i sin anmeldelse til forsikringsselskabet beskrevet hændelsesforløbet således:

»...

Fredag den [23/4-10] kl. ca. 07.15 ser jeg en mand bærer en person til siden ved i T-Krydset ved Hjarup, som ligger ved landevejen mellem Kolding og Vamdrup. Jeg kører ind til siden af landevejen, standser og slå mit havariblink til, for at tilbyde min hjælp. Der er en mand som holder den tilskadekom[ne] persons ben, og der er en anden mand, som ringer efter en ambulance.

Personen som er kommet til skade hedder C og hendes ankel er brækket, manden der holder hendes ben, er ham der har påkørt hende, og jeg overtager opgaven med at holde C's ben. C fryser hvorpå hun får min jakke, og jeg løber op til min bil for at finde min Pc-taske hun kan [l]ægge sit hoved på.

...

Da ambulancen og politiet kommer, bliver jeg kort afhørt, og peger op på min bil, da politiet spørger til hvor jeg har parkeret min bil. Jeg hjælper med at holde [båren] da vejen hælder lidt mens rederne bærer C op.

Klokken er nu ca. 07.20 og jeg hører et knald, ser op, og ser min bil dreje over i den modsatte vejbane. Her er det en mørkegrå varevogn der er kørt op i min bil. Jeg bliver stående et par [minutter], da jeg ikke mener det er hensigtsmæssigt at jeg går op til min bil lige med det samme. Da jeg kommer op til varevognen ser jeg, at det er min vicevært der står ved varevognen, og det er ham der har kørt varevognen op i min bil.

2346

...«

Juridisk assistent Maria P. Jensen, Sydøstjyllands Politi, har i en e-mail af 12. juni 2012 meddelt A's daværende advokat, at der ikke er rejst sigtelser i sagen.

Om A's skader hedder det i en erklæring af 6. juni 2011 fra speciallæge i neurologi, dr. med. Michael Binzer:

»...

Aktuelle:

Aktuel arbejdsskade skete 23.4.2010. I forbindelse med tjenestekørsel var skadelidte fører af en varevogn. Der var et trafikuheld længere fremme på vejen, og en bil som han ikke havde set holdt parkeret, og han kørte frontalt ind i

bagenden af denne bil med en hastighed på ca. 70 km/timen.

...

Aktuelle symptomer:

- 1) konstant hovedpine...
- 2) konstante nakkesmerter...
- 3) søvnforstyrrelser...
- 4) koncentrationsproblemer og hukommelsesvanskeligheder...
- 5) humørsvingninger...

Konsekvenser af ovennævnte symptomer:

1) da aktuel skade skete, arbejdede skadelidte på fuld tid som vicevært ved en privat ejendomsspekulant. Efter uheldet måtte han sygemeldes. Han forsøgte dog efter en kort periode med fuldtidssygemelding at genoptage sit tidligere arbejde, men han har ikke været i stand til at øge arbejdstiden til mere end ca. 20 timer ugentligt. Hvis han forsøger at arbejde mere end 20 timer ugentligt, oplever han så stor en symptomforværring, at han slet ikke kan koncentrere sig og er helt væk. I forvejen er han fuldstændig ødelagt efter 4 timers erhvervsarbejde ...

Diagnose:

//... (følger efter vridetraume af halsryggen)//

...

Resumé og konklusion:

...

Aktuel arbejdsskade har resulteret i en halsrygsdistorsion. Der er sequelae herefter i form af kroniske overvejende myofascielle smerter cervikobrachialt samt hovedpine af spændingstype. Herudover er der kognitive og emotionelle symptomer. Som følge af symptomerne foreligger der et klart reduceret funktionsniveau, som har resulteret i begrænsninger både arbejdsmæssigt samt i dagligdag og fritid. Således har skadelidte ikke været i stand til at vende tilbage til fuldtidsbeskæftigelse, og han er i øjeblikket deltidssygemeldt i sit tidligere arbejde som vicevært ...

...«

Af et journalnotat af 25. oktober 2010 fra afdelingslæge I. Haahr Pedersen, Rygmedicinsk Ambulatorium, Middelfart, fremgår blandt andet:

»...

Møder til svar på MR-skanning af columna cervicalis ...

Skanningen viser degenerative forandringer på C4/C5, C5/C6 og C6/C7 i form af discusprotrusion og bilateral unkonvertebral artrose, som medfører forsnævring af foramina bilateralt og på sidstnævnte niveau specielt på højre side men normale pladsforhold centralt på alle niveauer.

...«

I et journalnotat af 27. februar 2012 fra Vejle Sygehus Middelfart, Medicinsk Rygcenter, hedder det blandt andet:

»...

Konklusion

Pt.[s] symptomer vurderes at være følger efter piskesmæld i trafikuheld 2010. Der er endvidere muskulære spændinger i nakken samt kan det ikke udelukkes, at de på MR påviste degenerative forandringer, er en del af pt.'s smertebillede.

...«

Den 31. januar 2012 anerkendte Arbejdsskadestyrelsen ulykken som en arbejdsskade og tilkendte A godtgørelse for 10 % varigt mén.

Den 7. maj 2012 fastsatte Arbejdsskadestyrelsen erhvervsevnetabet til 25 %. Afgørelsen blev stadfæstet af Ankestyrelsen den 22. oktober 2012 for så vidt angår erhvervsevnetabsprocenten.

Af A's lønsedler for perioden før ulykken fremgår, at han var månedslønnet og fik løn under ferie.

A's krav er opgjort således:

For perioden 23. april 2010 til 20. juli 2011:

Tabt arbejdsfortjeneste	35.468,27 kr.	
12,5% i feriepenge	24.862,50 kr.	
Svie- og smertegodtgørelse	42.350,00 kr.	
I alt		102.680,77 kr.

For perioden 21. juli 2011 til 6. maj 2012:

Tabt arbejdsfortjeneste	47.270,78 kr.	
12,5 % i feriepenge	31.037,50 kr.	
Svie- og smertegodtgørelse	17.460,00 kr.	
I alt		95.768,28 kr.
Krav i alt		198.449,05 kr.

Forklaringer

A har forklaret, at han var på arbejde som vicevært og kørte i en firmabil, da uheldet skete. Det var mellem kl. 7-8 om morgenen, og det var lyst. Han kørte ad Koldingvej mod vest. Der var tæt morgentrafik. Han så ambulance og politi holde på en sidevej, Skanderupvej. Han passerede ulykkesstedet. Han kørte 2 til 3 billængder bag en lastbil. Lastbilen blinkede til venstre. Der var en venstresvingsbane, og han gik ud fra, at lastbilen skulle dreje fra.

Han trak mod højre for at køre indenom lastbilen. Han så ikke B's bil i rabatten og nåede ikke at bremse. Bilen holdt ude på vejen med begge hjulpar på asfalten.

Den holdt knap 100 meter efter Skanderupvej. Der var ikke opsat en advarselstrekant. Der er en græsribat på 2½ til 3 meters bredde ved siden af vejbanen. Han har ikke tidligere oplevet, at der holdt biler på vejbanen. Hvis folk holder ind, sker det på græsset. Ved uheldet blev B's bil skubbet over i den modkørende kørebane, hvor den ramte en modkørende bil.

Politiet, der er forvejen var på stedet, hjalp ham ud af bilen. Han blev hentet af en ambulance og kørt på sygehuset. Han har lige siden haft gener i form af ondt i nakken og hovedpine.

Han har ikke før uheldstidspunktet haft nogen problemer med nakken. Han havde været ansat i jobbet som vicevært i 4 år, før ulykken skete. Han arbejdede på fuld tid. Forinden havde han arbejdet som operatør på en tørrestation, også på fuld tid.

Efter ulykken har han ikke været i stand til at arbejde på fuld tid igen. I maj 2010 genoptog han arbejdet på deltid. Hans funktion var primært at tage telefonen. I januar 2012 blev han afskediget. Han har været i arbejdsprøvning gennem kommunen, men har ikke kunnet arbejde et tilstrækkeligt antal timer.

Arbejdsgiverens forsikringsselskab betalte for hans behandlinger, så længe de mente, det gjorde en forskel. På et tidspunkt gav forsikringsselskabet udtryk for, at der var tale om smertebehandling, som de ikke ville dække. Han fortsatte behandlingerne, men betalte selv. Han begyndte ved en fysioterapeut umiddelbart efter uheldet og har fået over 50 behandling betalt af forsikringsselskabet, og derefter har han selv betalt.

B har forklaret, at hun mellem kl. 7 og 8 om morgenen kom kørende fra Kolding mod Vamdrup, da hun så en person bære en anden væk fra vejen ved Skanderupvej. Hun holdt ind til siden efter at have passeret Skanderupvej. Hun holdt i rabatten, som skræner lidt. Hendes højre hjulpar var på græsset og venstre hjulpar på asfalten. Hun kan ikke huske, om venstre hjulpar var inden for kantlinjen. Hun sørgede for at parkere, så bilen ikke var til gene for trafikken. Hun tændte havariblinket. Trafikken kunne uden problemer passere hendes bil, og mange biler passerede, før A kørte ind i den.

På uheldsstedet var ham, der havde påkørt skadelidte, i gang med at hjælpe. Han var rystet, og hun overtog opgaven med at yde førstehjælp. Skadelidte frøs og fik hendes jakke. Hun hentede sin pc-taske i bilen, så skadelidte kunne lægge sit hoved på den. Hun havde været på uheldsstedet 5 til 10 minutter, da ambulancen og politiet kom. I den periode var hun henne ved sin bil én gang for at hente computertasken. Mens ambulancepersonalet tilså skadelidte, blev hun afhørt af politiet. Hun spurgte betjenten, om hun skulle flytte sin bil. Betjenten svarede »nej, der er ingen problemer«.

Ambulancepersonalet bad hende hjælpe med at holde båren, mens de løftede skadelidte op på den, fordi vejen skræner. Hvis der ikke havde været brug for hendes hjælp, kunne hun godt have været kørt på det tidspunkt. Mens hun hjalp ved båren, hørte hun et brag og så sin bil blive skubbet over i den anden vejside. Hun var overrasket, fordi mange biler havde passeret inden sammenstødet skete.

Sammenstødet gav ikke politiet anledning til at påtale, at hun havde parkeret uhensigtsmæssigt. De påtalte heller ikke, at hun ikke havde opsat en advarselstrekant. Hun har ikke fået en bøde for det. Hun havde en advarselstrekant i bilen, men tænkte ikke på at tage den frem. Hendes fokus var på at hjælpe skadelidte. Hun tænkte heller ikke på at tage advarselstrekanten frem, da hun hentede sin pc-taske i bilen. Det var ikke en livstruende situation for skadelidte. Der var ingen blødning.

Det andet uheld skete kl. 7.45, det vil sige omkring en halv time efter det første uheld.

V har forklaret, at hun kørte ad Koldingvej fra Vamdrup mod Kolding. Hun sænkede farten, fordi hun kunne se, der var sket et uheld. En kassevogn, som kom kørende i modsat retning, ramte en bil, der blev skubbet over mod hende. Den ramte bil holdt stille i vejsiden. Hun kan ikke sige, om den holdt på vejen eller i rabatten. Der var almindelig jævn morgentrafik på uheldstidspunktet. Da hun kom kørende før uheldsstedet, havde hun ikke haft indtryk af, at nogen biler havde haft svært ved at komme forbi det sted, hvor bilen holdt i vejsiden.

Morten Egedahl har forklaret, at han er politiassistent og sammen med sin kollega, Carsten Kjær Jürgensen, blev sendt til et færdselsuheld, hvor en bil havde ramt en cyklist. Da de ankom til stedet, var nogle forbipasserende ved at hjælpe cyklisten, som havde skader på den ene ankel. Det var begrænset, hvad de nåede at få af oplysninger, før det andet uheld skete. Han var i gang med at få oplyst cyklistens cpr-nummer. Han løb op til det anden færdselsuheld. De havde været på uheldsstedet i måske 5 minutter, da uheld nummer to skete.

Det kan godt passe, at B, der sad ved cyklisten, forinden havde spurgt ham, om hun skulle flytte sin bil. Han havde set hendes bil holde i vejsiden, da han kom kørende til stedet fra Kolding. Den holdt med havariblinket tændt. Den holdt kort efter Skanderupvej. Bilen var forsvarligt placeret. Den havde venstre hjulpar på asfalten og højre hjulpar i græsset. Han kan ikke huske, om venstre hjulpar var indenfor eller udenfor kantlinjen. Trafikken kunne fint glide udenom. I situationen var det ikke det vigtigste at få bilen flyttet. Han interesserede sig ikke for, om der var opsat en advarselstrekant. Det var ikke noget, han ville have påtalt i den situation, selvom han havde været opmærksom på det.

Carsten Kjær Jürgensen har forklaret, at han er politiassistent og blev kaldt ud til et færdselsuheld med personskaade. En cyklist var påkørt af en bilist. Der var 2

2348

forbipasserende, som hjalp skadelidte. Det var et mindre færdselsuheld, og han husker det ikke ret godt så længe efter. Han har tegnet et rids over uheldsstedet. B's bil holdt under 50 meter fra Skanderupvej. Den holdt i rabatten med havariblinket tændt. Han husker ikke, om bilen havde begge hjulpar eller kun det ene hjulpar i rabatten. Den holdt ikke på vejen. Hvis der havde været opsat en advarselstrekant, ville han have skrevet det i rapporten.

Da uheld nummer to skete, blev han ved den skadelidte cyklist. Han så ikke sammenstødet, men hørte braget. Han husker ikke, om B har spurgt ham, om hun skulle flytte sin bil. Havde hun spurgt ham, ville han have svaret, at hun ikke umiddelbart skulle flytte bilen. Havde hun parkeret himmelråbende farligt, ville de have taget sig af det med det samme, før de tog sig af skadelidte og talte med vidner. Deres første prioritet er at sørge for, at der ikke sker yderligere uheld.

De har benævnt A som part 1, fordi de umiddelbart har vurderet, at han var skyld i uheldet. Han kørte op bag i en bil, der holdt parkeret med havariblinket tændt ved et uheldssted, hvor politi og ambulance var til stede.

Parternes synspunkter

A har til støtte for påstanden gjort gældende, at det ikke er en betingelse for objektivt ansvar efter færdselslovens § 101, at en bil har motoren i gang, eller at bilen er drift. Henstillede køretøjer kan være omfattet, hvis de ikke er stoppet som følge af en forventelig arbejdsopgave. Det afgørende er, om der er tale om en naturlig parkering, fordi man har et ærinde, eller om parkeringen er af midlertidig karakter fremtvunget af noget unormalt. I dette tilfælde var parkeringen fremtvunget af et færdselsuheld. Det er ikke en betingelse for at anse en henstillet bil som værende i brug som trafikmiddel, at bilen har været direkte involveret i et færdselsuheld. B's midlertidige standsning har en sådan sammenhæng med kørslen, at bilen var i brug som trafikmiddel, og der er derfor objektivt ansvar.

Opsættelse af en advarselstrekant er en sikkerhedsforskrift. Den, der tilsidesætter en sikkerhedsforskrift, har bevisbyrden for, at tilsidesættelsen har været uden betydning for uheldet. Bevisbyrden er ikke løftet, og allerede derfor er forsikringsselskabet erstatningsansvarlig. Forsikringsselskabet har ikke bevist, at A har udvist egen skyld. Han holdt normal afstand til den forankørende lastbil. Han havde kort tid til at reagere. Der var tale om en helt usædvanlig parkering. Efter forklaringerne var bilen placeret med 2 hjul i rabatten og 2 på asfalten. B kunne og burde have placeret bilen helt inde på den brede græsrampe. B har ikke flyttet bilen, straks det var muligt. Der kræves en kvalificeret grad af uagtsomhed i erstatningssager for at nedsætte erstatningen. En sådan uagtsomhed har A ikke udvist.

Forsikringsselskabet har ikke forelagt sagen for Retslægerådet. Retten må derfor lægge til grund, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken og A's skader. Han havde ikke nogen forudbestående problemer. Før uheldet kunne han passe sit fuldtidsjob, hvorimod han efter uheldet har været mere eller mindre kontinuerligt sygemeldt og i behandling.

Hvis hans påstand om tabt arbejdsfortjeneste tages til følge, har han også krav på feriegodtgørelse på 12 %, uanset at han fik en fast månedsløn. Der sker derved i princippet en overkompensation, som imidlertid er godkendt i Højesterets praksis.

Forsikringsselskabet har til støtte for frifindelsespåstanden anført, at B's bil holdt på stedet i et længere tidsrum af andre årsager end bilen selv eller hendes egen kørsel. Det er et naturligt ærinde for hende at stoppe for at hjælpe ved et færdselsuheld. Det kan sammenlignes med, at en varebil stopper for at læsse varer af. Det er kun egen bils færdselsuheld eller defekt, som er omfattet af retspraksis om, at en henstillet bil kan være i brug som trafikmiddel. B's bil har derfor ikke været i brug som trafikmiddel, og forsikringsselskabet hæfter ikke på objektivet grundlag.

Trafikken kunne afvikles næsten normalt forbi B's bil. Det var ikke forbudt at standse på stedet, og det var under alle omstændigheder lovligt, når der var sket et uheld, jf. [færdselslovens § 31, stk. 2](#). B har handlet adækvat ved at placere sin bil langt til højre, så trafikken kunne afvikles, og tænde havariblinket. Ifølge vidnerne fra politiet var der i situationen intet problem forbundet med, at hun ikke opsatte en advarselstrekant. Det var fuldt tilstrækkeligt, at B tændte havariblinket. Havde B opsat en advarselstrekant 100 meter før bilen, ville alle have tænkt, at den var sat op af hensyn til uheldet på Skanderupvej. Man har ikke pligt til at opsætte advarselstrekant, hvis man læsset varer af eller yder førstehjælp. Der er derfor intet erstatningsansvar for forsikringsselskabet.

A har udvist egen skyld. Uheldet skete ikke som følge af, at B havde parkeret uhensigtsmæssigt, men som følge af A's uopmærksomhed og for høj hastighed. Han har passeret et uheldssted med 70 km/t, hvilket ikke er forsvarligt. Han kørte så tæt bag en lastbil, at han ikke kunne se frem. Det må antages, at han har været nysgerrig og optaget af at kigge efter de blå blink på uheldsstedet, som han lige havde passeret.

A har bevisbyrden for, at hans sygemelding skyldes uheldet. Det fremgår af resultatet af MR-skanningen, at A havde bestående, aldersbetingede ændringer af nakkehvirvler og forkalkninger. I hvert fald en del af sygemeldingen skyldes andre årsager end færdselsuheldet.

A har ikke krav på erstatning for feriepenge, når han har fået erstatning for løn under ferie. Han var ansat på funktionærvilkår med fast løn. Retspraksis om godtgørelse for feriepenge gælder ikke i hans situation, men gælder for timelønnede.

B's standsning for at yde bistand i forbindelse med et færdselsuheld havde en sådan midlertidig karakter og en sådan tilknytning til hendes kørsel, at hendes bil må anses for at have været i brug som trafikmiddel, da A påkørte den omkring en halv time senere. Forsikrings-selskabet hæfter derfor på objektivt grundlag, jf. færdselslovens § 101, stk. 1.

Der er intet grundlag for at antage, at A havde forudbestående lidelser af betydning for opgørelsen af hans krav, og A har ikke udvist en sådan grad af uagtsomhed, at der er grundlag for at nedsætte erstatningen som følge af egen skyld.

As feriepengekrav angår feriegodtgørelse for en periode, hvor han på grund af sygemeldingen efter ulykken ikke kunne afholde ferie. Uanset at han var månedslønnet med løn under ferie, har han krav på feriepenge som godtgørelse for den manglende afholdelse af ferie, jf. Højesterets dom i UfR 2004.2227.

Retten tager herefter A's påstand til følge.

Om sagens omkostninger bemærkes, at A har fri proces uden retshjælpsforsikringsdækning. Efter sagens udfald skal forsikrings-selskabet betale sagsomkostninger til statskassen. Omkostningsbeløbet fastsættes således, at 5.080 kr. dækker retsafgiften, 173,72 kr. dækker udgiften til vidnegodtgørelse og 30.000 kr. dækker udgiften til advokatbistand inklusive moms, fastsat under hensyntagen til sagsgenstandens værdi og sagens karakter.

Vestre Landsret

Vestre Landsrets dom 6. februar 2015 (7. afd.), B-2344-13 [FED2015.15]

(Hanne Aagaard, Lars E. Andersen, Kirsten Schmidt (kst.)).

Retten i Kolding har den 23. september 2013 afsagt dom i 1. instans (- - -).

Påstande

For landsretten har appellanten, Forsikrings-selskabet Vejle Brand af 1841 g/s, gentaget sin påstand om frifindelse for byretten.

Indstævnte, 3F Fagligt Fælles Forbund som mandatar for A, har påstået dommen stadfæstet.

A er meddelt fri proces. Der er ikke retshjælpsdækning.

Supplerende sagsfremstilling

Af anmeldelsesrapporten af 23. april 2010 fremgår, at føret var tørt, at der var dagslys, og at det var sigtbart.

Der er fremlagt yderligere fotos fra uheldsstedet og af de implicerede biler.

Forklaringer

B, Morten Hyttel Egedal, Carsten Kjær Jürgensen og A har afgivet supplerende forklaring for landsretten.

B har supplerende forklaret, at hun var den første på ulykkesstedet, hvor en cyklist var blevet påkørt. Hun standsede sin bil, en Fiat, kort efter uheldsstedet ved kantpælen. Hun kørte med ca. 70 km/t, da hun så, at der var sket et uheld. Hun er ikke sikker, men hun parkerede bilen enten lige før eller lige efter kantpælen. Hun holdt med det meste af bilen i græsribatten og måske med venstre hjulpar på asfalten. Hjulsporet på fotoet, ekstrakten side 73,

stammer næsten med sikkerhed fra bilens højre hjulpar. Løsdelene, der lå i græsribatten, stammer fra hendes bil. Fotoet på side 78 viser skaderne på hendes bil efter påkørslen. Fotoet på side 93 viser den kantpæl, som hun passerede, inden hun standsede sin bil. Cyklisten, bilisten og en tredje person var til stede, da hun standsede op. Cyklisten, C, havde stærke smerter og klagede over smerter fra maven.

Hun havde tændt bilens havariblink, inden hun gik hen til ulykkesstedet. Hun husker, at der gik ca. 10 minutter, inden ambulancen kom, men hun mistede tidsfornemmelsen. Totalt set varede forløbet frem til påkørslen af bilen måske 30 minutter. Der var tæt morgentrafik på stedet, hvorfor overhaling ikke var mulig. Der må være kørt mange biler forbi i perioden, indtil bilen blev påkørt. Hun havde ikke oplevelsen af, at bilerne måtte undvige hendes bil. Hun mener ikke, at bilerne skulle ud over midterstriben for at passere hendes bil. Hun mener ikke, at bilen var til gene for trafikken. Ingen bilister dyttede af bilen, når de kørte forbi. Hun tog sin PC-taske fra bilens højre side.

Da redderne kom, overtog de C. Politiet afhørte hende. Hun spurgte betjenten, om hun skulle flytte sin bil. Hun spurgte for at være sikker på ikke at gøre noget forkert. Hun vil vurdere afstanden mellem cykeluheldet og hendes bil til mellem 50 og 100 meter. Redderne bad hende hjælpe med båren. Hun havde fat i båren, da hun hørte et brag og så sin bil ryge over i den modsatte vejbane. Der var ikke tale om, at hun ydede livreddende førstehjælp. Hun stod ikke blot og så på, men var i aktivitet under hele forløbet. Bilen holdt som vist på fotoet side 74, da hun efter påkørslen hentede sine ting i bilen.

Morten Hyttel Egedal har supplerende forklaret, at han mødte kl. 7.00 den pågældende dag. Der er ca. 10 minutters kørsel fra stationen til uhedsstedet. Hans kollega skrev rapporten om cykeluheldet, og han skrev rapporten om det andet uheld. Han har formentlig set på sit ur, efter at det andet uheld var sket, og herefter noteret tidspunktet til kl. 7.45. Fiaten holdt under 100 meter fra Skanderupvej lige efter den første kantpæl, der er vist på fotoet på side 73 og på side 93. Han vil vurdere afstanden fra Skanderupvej og til den holdende Fiat til 50 meter. Han kan ikke sige, hvorfra hjulsporet på fotoet side 73 stammer. Han vil gætte på, at hjulsporet stammer fra varebilen, der påkørte Fiaten. Han og kollegaen lukkede for trafikken på Koldingvej efter det andet uheld. Løsdelene (foto side 73) stammer formentlig fra uheldet. Han mener, at varebilen efter påkørslen

2350

blev flyttet ind i siden af vejen og placeret som vist på fotoet side 80. Varebilen holdt ude i siden af vejen, da han kom frem til bilen efter påkørslen. »Part 1« var tidligere politiets benævnelse for den, der var skyld i et uheld.

Føreren af Fiaten spurgte, om bilen holdt forsvarligt, hvilket han bekræftede. Hvis hun havde opsat en advarselstrekant, skulle trekanten have været placeret lige ved cykeluheldet. Opsætning af en advarselstrekant ville ikke have tjent noget formål på grund af de blå blink på ambulancen og politibilen. Det andet uheld var et typisk »kiggeuheld«, hvor trafikanterne har fokus på de blå blink og ikke på trafikken. Før det andet uheld var politibilen og ambulancen placeret på Skanderupvej. Det var hans indtryk, at bilerne måske skulle »slå et lille sving« for at passere Fiaten, men bilerne skulle ikke over i den modsatte vejbane for at passere forbi.

Carsten Kjær Jürgensen har supplerende forklaret, at han var mødt kl. 7.00. Afhængigt af hvor han og Morten Hyttel Egedal var kørt ud fra, har de været fremme ved Skanderupvej i løbet af 5-10 minutter. De kan derfor have været fremme kl. 7.25. B havde været med til at yde førstehjælp til cyklisten. Han talte med B. Han har ikke noteret tidspunktet for det andet uheld. Der er måske forløbet 15-20 minutter, fra de kom til stedet, og til det andet uheld fandt sted. B havde standset sin bil i ribatten med havariblinket tændt. Forbipasserende kunne passere bilen uden at genere den modkørende trafik. Han vil vurdere, at bilen holdt ca. 50 meter fra Skanderupvej. Han husker ikke, om bilen holdt før eller efter kantpælen vist på fotoet side 93. B kan have standset bilen lige efter kantpælen vist på fotoet side 73. Hjulsporet kan stamme fra hendes bil, men kan også stamme fra varebilen. Han forestiller sig, at varebilen har været ved at trække højre om en anden venstresvingende bil. Alternativt kan hjulsporet være Fiatens

højre hjulpar. Hjulsporet ser lidt bredt ud og kunne stamme fra en varebil. Han husker ikke, om forbipasserende biler skulle svinge ud for at passere Fiaten. Kantpælen på fotoet side 92 er ikke kantpæl 10/6. Denne kantpæl er opsat for at markere vejsving og ikke afstand. Han husker ikke, om B hjalp redderne.

A har supplerende forklaret, at han kender strækningen, hvor han tidligere kørte 2-3 gange om ugen. Han havde kørt bagved en lastbil siden motorvejsafkørslen. Han fulgte trafikken og dermed lastbilen, der blokerede hans udsyn. Han kunne derfor ikke se de blå blink, førend han var ved uheldsstedet. Da lastbilen blinkede ud til venstre, og da han vidste, at der kom en venstresvingsbane længere fremme, trak han ud til højre. Der var pludselig en Fiat lige foran ham, og han nåede ikke at bremse, inden han ramte Fiaten. Da han holdt stille, holdt han længere fremme end ved kantpæl 10/7 (foto side 73). Varebilen havde vinterdæk på. Vinterdækkene var ikke brede. Vinteren havde været langvarig, og han havde endnu ikke skiftet til sommerdæk. Han kan ikke have været så langt inde i græsribatten, at han kan have afsat hjulspor. Hvis det var tilfældet, ville han være endt helt ude i ribatten. Han husker, at Fiaten holdt ude på vejen. Efter at påkørslen var sket, stoppede han sin bil ude på vejbanen. En betjent henvendte sig til ham ved vinduet i bilens førerside. Betjenten bad ham stå ud af bilen. Han kender B og hendes søn, og han kunne se, at det var hendes bil. Han spurgte straks betjenten, om B's søn var i bilen. Betjenten gik over til B's bil for at kontrollere, om sønnen var i bilen. Han parkerede efterfølgende varebilen som vist på fotoet på side 80. Betjenten kom tilbage og bad ham stige ud, hvilket han gjorde. Bilen holdt ved kantpæl 10/7. Bilens olie var flydt ud på vejbanen ved påkørslen.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter B's forklaring sammenholdt med Morten Hyttel Egedal og Carsten Kjær Jürgensens forklaringer lægger landsretten til grund, at B parkerede sin bil med det højre hjulpar i ribatten og det venstre hjulpar på asfalten. Landsretten lægger videre til grund, at parkeringen ikke skyldtes forhold ved B's bil. Herefter har B's bil, da den efterfølgende blev påkørt af A, ikke været i brug som trafikmiddel, hvorfor forsikringsselskabet ikke hæfter på objektivet grundlag, jf. [færdselslovens § 101, stk. 1](#). Det forhold, at B parkerede bilen for at yde assistance til et forudgående trafikuheld mellem en bil og en cyklist, kan ikke føre til andet resultat.

Landsretten lægger videre til grund, at B ved parkeringen aktiverede bilens havariblink, og at hun herefter ydede førstehjælp til en cyklist uden først at opsætte en advarselstrekant. Efter Morten Hyttel Egedal og Carsten Kjær Jürgensens forklaringer lægger landsretten til grund, at andre trafikanter kunne passere forbi B's bil uden at være til fare for den øvrige trafik, og at opsætning af en advarselstrekant efter Morten Hyttel Egedal forklaring ikke ville tjene til advarsel for den øvrige trafik på vejstrækningen, da der var udrykningskøretøjer på stedet. Det er herefter ikke bevist, at B ved sin parkering har handlet ansvarspådragende. Forsikringsselskabet er herefter ikke erstatningsansvarligt efter [færdselslovens § 108](#), jf. § 105, stk. 1, jf. § 102, overfor A, der efter sin egen forklaring var trukket ud mod højre for at passere en venstresvingende lastbil, hvorved han påkørte B's bil.

Forsikringsselskabets påstand om frifindelse tages herefter til følge.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal statskassen betale sagsomkostninger for

begge retter til forsikringsselskabet med i alt 69.591,48 kr. Beløbet omfatter 5.080 kr. til retsafgift, 60.000 kr. til udgifter til advokatbistand og 4.511,48 kr. til dækning af vidnegodtgørelse.

Beløbet til dækning af udgifter til advokatbistand er inkl. moms, da forsikringsselskabet ikke er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens omfang.

Højesteret

Højesterets dom

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Kolding den 23. september 2013 og af Vestre Landsrets 7. afdeling den 6. februar 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Niels Grubbe, Thomas Rørdam, Lars Hjortnæs og Kurt Rasmussen.

Påstande

Appellanten, 3F Fagligt Fælles Forbund som mandatar for A, har nedlagt påstand om stadfæstelse af byrettens dom.

Indstævnte, Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s, har påstået stadfæstelse af landsrettens dom, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb.

Anbringender

A har gentaget sine anbringender og har supplerende anført bl.a., at det på baggrund af retspraksis kan lægges til grund, at hvis en parkering er sket uden årsag i færdselsmæssige omstændigheder, men alene ud fra hensyn, der er uafhængige af færdslen, er køretøjet ikke i brug som trafikmiddel. Her var situationen imidlertid den, at B havde parkeret sin bil midlertidigt på grund af et færdselsuheld, hvilket skal sammenholdes med, at hun havde parkeret bilen på vejbanen. Bilen var derfor i brug som trafikmiddel på uheldstidspunktet, således at der er objektivt erstatningsansvar.

Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s har supplerende anført bl.a., at B's bil var hensigtsmæssigt placeret i vejkanten af årsager, der ikke havde forbindelse med den forudgående kørsel i bilen, og den havde været parkeret i et længere tidsrum, da den blev påkørt. Bilen var derfor ikke på uheldstidspunktet parkeret det pågældende sted som led i dens brug som trafikmiddel, og der er således ikke objektivt erstatningsansvar.

Forsikringsselskabet har ikke for Højesteret bestridt opgørelsen af A's erstatningskrav.

Højesterets begrundelse og resultat

A påkørte B's bil, som hun havde parkeret i vejkanten for at hjælpe til i forbindelse med et forudgående færdselsuheld, som hun ikke var impliceret i. B's bil var under disse omstændigheder ikke i brug som trafikmiddel, da påkørslen skete, og Højesteret tiltræder på denne baggrund, at Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s ikke hæfter på objektivt grundlag i medfør af [færdselslovens § 103, stk. 1](#), jf. § 101, stk. 1.

Højesteret lægger efter bevisførelsen til grund, at B havde parkeret bilen med højre hjulpar i rabatten og venstre hjulpar på asfalten, og at den øvrige trafik let kunne passere uden at trække over markeringen på vejmidten. Højesteret tiltræder, at det ikke er godtgjort, at B har handlet ansvarspådragende i forbindelse med parkeringen, herunder ved ikke at afmærke bilen med en advarselstrekant.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom.

Thi kendes for ret

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal 3F Fagligt Fælles Forbund som mandatar for A betale 40.000 kr. til Forsikringsselskabet Vejle Brand af 1841 g/s.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.

Fodnoter

[1] Bet. nr. 179/1957, s. 16 f. og 49 f., bet. nr. 1036/1985, s. 38 f., [U 2002.2432 H](#), [U 2004.1472 H](#), Henrik Waaben m.fl.: [Færdselsloven](#) med kommentarer (1992), s. 648, og Lars Sandager Jørgensen i [U 2003B.81](#).